

РЕШЕНИЕ

№ 37825

гр. София, 01.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10260** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДв.П/.

Образувано е по жалба на Б. Н. К. от [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. Е. Г. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GРАМ-1322941/27.07.2026 г., издадена от мл.инспектор в РУ –Д., ОДМВР –Г. – Л. Х. А., с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водача Б. Н. К. , който е извършил нарушение по чл.175 ал.3 от ЗДвП , до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Жалбоподателят излага твърдения за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Посочва, че в случая не е посочена датата и часът на извършеното нарушение, липсват и данни от кога автомобила е със служебно прекратена регистрация. Твърди, че в заповедта веднъж е посочено нарушение по чл.140 ал.1 пр.1 от ЗДвП, а втори път нормата на чл.175 ал.3 от ЗДвП. Моли съда за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Е. Г., която поддържа жалбата и излага съображения по същество. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът – Младши инспектор към РУ – Д., ОДМВР Г., редовно призован, не се явява и не се представлява. Не е изразено становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира

следното от фактическа страна:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM – 1322941 от 27.07.2026 г., издадена от младши инспектор към РУ –Д., ОДМВР Г. – Л. Х. А., на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач за извършено от него нарушение по чл.175 ал.3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

От мотивите на заповедта е видно, че мярката се налага заради това, че на 27.07.2026 г. около 12,25 часа в [населено място], [улица] в посока на движение от [улица] към площад „Б. ЯС“, жалбоподателят управлява МПС – л.а.Рено М. с ДК [рег.номер на МПС], което е със служебно прекратена регистрация по чл.143 ал.10 от ЗДвП. Посочено е, че е извършено нарушение по чл.140 ал.1 т.1 от ЗДвП – управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

При извършена проверка от полицейски служители на МВР е издаден Акт за установяване на административно нарушение № GA 3320394/27.07.2026 г., за извършено нарушение по чл.483 ал.1 т.1 от Кодекса за застраховане.

По делото е представена застраходателна полица от ОЗК –Застраховане АД, видно от която по отношение на процесния лек автомобил е сключена застраховка „ГО“ на 27.07.2026 г. в 13,47 часа валидна до 23.59 часа на 26.07.2027 г.

В хода на съдебното производство са приети писмените доказателства, приложени по административната преписка, както и тези представени от жалбоподателя.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Предвид представената по делото Заповед № 264з-2761/26.09.2025 г. на директора на областна дирекция на МВР – Г., съдът приема, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

При издаването на административния акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като същият се основава на Акт за установяване на административно нарушение № GA 3320394/27.07.2026 г., в който за извършено административно нарушение е посочена нормата на чл.483 ал.1 т.1 от Кодекса за застраховане. Едновременно с това, в оспорената заповед се твърди, че е извършено нарушение на чл.140 ал.1, пр.1 от ЗДвП, за което нарушение АУАН по реда на ЗАНН не е издаден. Посочването на нарушения с различна правна квалификация в АУАН и в Заповедта за издаване на принудителна административна мярка, нарушават правото на защита на жалбоподателя, тъй като го възпрепятстват да разбере какво конкретно нарушение е извършил и за кое от твърдяните нарушения му се налага принудителна административна мярка.

Видно чл. 171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП, принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, се прилага за нарушения по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП.

В случая извършването на нарушението, а именно, че жалбоподателят е управлявал превозно средство, което не е регистрирано предвид служебното прекратяване на регистрацията, не е безспорно установено, тъй като в оспорената заповед не е посочен нито часът, нито датата на

извършването на административно нарушение по чл.140 ал.1, пр.1 от ЗДВП, което не е констатирано надлежно с издаване на Акт за установяване на административно нарушение.

От друга страна така цитирания АУАН в оспорената Заповед, с която е приложена принудителна административна мярка, е посочена като нарушена нормата на чл.483 ал.1 т.1от КЗ и за дата и час на извършено нарушение съответно – 27.07.2026 г. -12,25 часа, като в рамките на същия ден около 13,47 часа е сключена валидна застраховка „ГО“ от жалбоподателя по отношение на процесния автомобил. Т.е. към датата на издаване на оспорената ПАМ, жалбоподателят е разполагал с валидно сключена застраховка „ГО“.

При упражняването на правомощието по чл.171, т.1, б. „з“, „гг“ от ЗДВП административният орган действа при обвързана компетентност, т.е. във всеки случай на констатирано с АУАН нарушение от кръга на посочените в разпоредбата, той е длъжен да наложи принудителната мярка, без да изследва съставомерността на деянието и законосъобразно ли то е било установено. Необходимото и достатъчно условие за издаването на заповед е да има съставен АУАН за установяване на нарушение по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 или чл. 182, ал. 5 от ЗДВП. В случая липсва АУАН за извършено нарушение по чл.175 ал.3 от ЗДВП, както и за извършено нарушение по чл.140 ал.1 пр.1 от ЗДВП.

С оглед на това оспорената в настоящото производство заповед е незаконосъобразна, като издадена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, което е самостоятелно основание за отмяната ѝ.

За пълнота на изложението, съдът намира за нужно да посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДВП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Така прекратената регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Административният орган е отнел СУМПС на водача -жалбоподател, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е с прекратена служебно регистрация по чл. 143, ал. 10 от ЗДВП, т.е. поради липса на задължителна застраховка ГО. По делото е представена застрахователна полица за заплатена ГО от собственика на автомобила от 27.07.2026 г. – в деня на проверката, т.е. преди издаване на оспорената ЗПАМ. Предвид доказателствата за сключена ЗГО, съдът намира, че в случая не са били налице и необходимите материалноправни предпоставки за издаването ѝ, доколкото не е застрашен защитимият обществен интерес - безопасност на движението.

При това положение, оспорената заповед следва да бъде отменена като издадена при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и при липса на материалноправните предпоставки, посочени в ЗДВП за издаването ѝ.

С оглед изхода на спора, разноски се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени по представен списък в общ размер на 705,11 евро, от които 700 евро – адвокатско възнаграждение, заплатено в брой при сключване на представения по делото договор за правна защита и съдействие /л. 9/ и 5,11 евро разноски за внесена държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 61 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Н. К. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-1322941/27.07.2026 г., издадена от мл.инспектор в РУ –Д., ОДМВР –Г. – Л. Х. А., с която

на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водача Б. Н. К., който е извършил нарушение на чл.175 ал.3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Г., да заплати на Б. Н. К. , ЕГН 58311122185 сумата от 705,11 евро /седемстотин и пет евро и единадесет евроцента/, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.